

året pr. barn, for det er gennemsnitsprisen for en anbringelse.

Kl. 15:59

Formanden:

Så er det fru Vivi Kier for en kort bemærkning.

Kl. 15:59

Vivi Kier (KF):

Tak. Jeg tror, jeg kan gøre det med et ganske enkelt kort spørgsmål, og måske er det også lidt en kommentar. I den debat, der har været indtil nu, og i de spørgsmål, der er blevet stillet til ordføreren, er der igen og igen blevet henvist til kommunalbestyrelsen, som gerne vil spare, og som måske gør noget, men som er bekymret og frygt-som.

Til det vil jeg sige: Er ordføreren ikke bekendt med og enig i, at det altså ikke er kommunalbestyrelsen, der skal træffe beslutning om det her, det er altså Ankestyrelsen?

Kl. 16:00

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:00

René Christensen (DF):

Det er jeg meget, meget enig i at det er, men man skal jo i sådan en sag ikke glemme, hvem det er, der indstiller. Det er jo kommunerne, der indstiller. Og der kunne man jo forestille sig – eller rettere sagt, det kunne man ikke forestille sig, de tanker skal vi jo ikke have, men man skal i hvert fald sikre, at det element ikke kan komme ind i det, at det her er for at spare penge. Det her er for at sikre livskvalitet for nogle meget, meget truede børn, og det er det, vi hele vejen rundt, tror jeg, vil arbejde for.

Vi ser meget frem til, at vi får det her udvalgsarbejde, så vi kan sikre, at det også bliver det, man arbejder for ude i kommunerne, når man indstiller til det her. For man skal jo huske, at det trods alt er kommunerne, der indstiller de her børn til tvangsbortadoption.

Kl. 16:01

Formanden:

Fru Vivi Kier.

Kl. 16:01

Vivi Kier (KF):

Jeg hørte svaret og tak for det, og jeg vil også takke for en god ordførertale. Men igen vil jeg sige, at de kommuner, som gentagne gange indstiller til en tvangsbortadoption, hvor Ankestyrelsen siger nej, jo sætter sig selv i et frygtelig dårligt lys. Har ordføreren ikke tillid til, at de fagfolk, som sidder i Ankestyrelsen, også behandler det her dybt seriøst?

Kl. 16:01

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:01

René Christensen (DF):

Jo, jeg har tillid til de folk, som arbejder på de her områder. Men jeg må også bare sige, at når man taler med befolkningen ude på den anden side af murene om statsamtterne, vil man høre, at befolkningen har en oplevelse af, at det, der sker rundtomkring i landet, ikke altid er ens. Og det er bare det, jeg meget gerne her vil være med til sker, for det, vi har fat i her, er ultimativt.

Når man har truffet den her beslutning, er den truffet for altid. Og derfor er det her endnu vigtigere, end hvis det drejer sig om samvær, som f.eks. statsamtterne – som det nu ikke hedder mere – arbejder med, og hvor man har en fornemmelse af, at det ikke er ens i hele landet.

Kl. 16:02

Formanden:

Tak. Og så er det hr. Karsten Nonbo. Der er adgang til to korte bemærkninger, og der blev brugt en før, så der er en resterende kort bemærkning, før det er fru Lise von Seelen, der også har korte bemærkninger. Værsgo til hr. Karsten Nonbo.

Kl. 16:02

Karsten Nonbo (V):

Hvis nu vi forestiller os, at vi har sådan en meget ond kommune, der kun går efter at spare penge, og hvis så den her onde kommune i indtil flere sager indstiller til tvangsbortadoption, er vi så ikke enige om, at så er de egentlig ikke særlig kloge, for de skyder jo lidt sig selv i foden? For man har lidt svært ved at spare penge på det her, hvis nu Ankestyrelsen sender alle sagerne tilbage og siger: Her er ikke grundlag for tvangsbortadoption. Så er det jo lidt svært for den kommune, hvis den vil spare penge, efterfølgende at sige, at man egentlig ikke vil anbringe barnet, og at det er der ingen grund til. Jeg mener, at når man indstiller til tvangsbortadoption, har man også sagt, at får man ikke en tvangsbortadoption, er der i hvert fald behov for en tvangsfjernelse, for ellers omgør man sin egen afgørelse, og så er man useriøs.

Så man behøver overhovedet ikke frygte, at kommunerne er så slemme. Skulle det ske, at der er sparet penge, tror jeg, at kommunerne har rigelig med andre børn at bruge de penge på. Så det er ikke sådan, at det er en skam både at hjælpe børnene og samtidig have penge, så man kan bruge dem på andre børn.